

РЕШЕНИЕ

№ 4309

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3868** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], със седалище в [населено място], представлявано от управителя П. Г. жалба срещу Заповед № РД-27-119/28.03.2022 г., издадена от началника на ДНСК, с която е прекратено действието на удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК на дружеството за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и неговата цел. Посочва, че същата е издадена на основание чл. 167, ал. 9, т.3 ЗУТ и чл. 17, ал.1, т.3 от Наредба № РД-02-20-25/03.12.2012 г. на МРРБ. Съгласно посочените разпоредби, действието на удостоверението за извършване на дейности по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ се прекратява преди изтичане на срока, за който е издадено при отпадане на някое от основанията, послужили за издаването му. Счита, че не е отпаднало нито едно от основанията, при които е издадено удостоверението № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК. Посочва, че от мотивите на заповедта не може да се установи по какви причини органа е приел, че управителя на дружеството не отговаря на изискванията за техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ и как е установено това обстоятелство. Твърди допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като органа не е събрал доказателства и не е изяснил всички релевантни към случая факти. Счита, че

дружеството разполага с необходими специалисти в областта, като управителя на дружеството, вписан в ТР като прокурист притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ и има диплома за строителен инженер. С него има сключен безсрочен трудов договор. Освен, че е прокурист, той изпълнява и длъжността изпълнителен директор на дружеството. Управителят на дружеството П. Г. също притежава техническа правоспособност и е включена в списъка към удостоверението. За включването ѝ в списъка са представени съответните документи, които установяват необходимата квалификация. Моли за обявяване нищожността на процесната заповед, алтернативно за нейната отмяна.

В съдебно заседание се представлява от новоназначения управител на дружеството Д. Г., заедно с адв. Л., които поддържат жалбата и молят за нейното уважаване. Претендират присъждане на разноски.

В представена писмена защита доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответната страна – началникът на ДНСК, в съдебно заседание се представлява от главен експерт юрист С., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че във връзка с влязлото в сила изменение на ЗУТ, обявено в ДВ бр.16/2021 г., по отношение на изискванията към органите на управление на юридическите лица, съгласно чл.167, ал.1, т.2 ЗУТ, във вр. § 79 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, лицата, получили удостоверение за упражняване на дейности по чл. 16б, ал. 1, т.1 до влизане в сила на този закон и лицата, получили удостоверение за упражняван на дейности по чл. 16б, ал.1, т.1 ЗУТ, § 77, ал.1 от този закон, привеждат дейността си в съответствие с неговите изисквания, в срок до една година от влизането му в сила. С оглед спазване на изискванията на закона, е извършена проверка в Агенцията по вписвания за отразяване на обстоятелствата и обявени актове на дружеството, от която е установено, че не са предприети действия по смяна на управителя на П. Х. Г., която не отговаря на изискванията за притежаване на техническа правоспособност по чл. 229 от ЗУТ. Съгласно Търговския закон всяко физическо лице може да упражнява дейностите незабранени от закона. Дейностите по оценка на съответствие на инвестиционните проекти или упражняване на строителен надзор, са правно уредени в ЗУТ и трябва да отговарят на неговите изисквания.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] е с предмет на дейност „Консултантска дейност и всички видове дейности по чл. 16б ЗУТ, оценяване съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор“.

Видно от вписването в Търговския регистър, поддържан от Агенцията по вписванията, управител на дружеството до 05.05.2022 г. е била П. Г.. До този момент, Д. Г. е прокурист на дружеството.

По заявление от дружеството, П. Г. е заличена като управител и е вписан Д. Г. като управител на дружеството. Към посочената дата е заличена прокуратата на дружеството.

[фирма] притежава удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК, за извършване на дейности по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ оценяване съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор. Срокът на валидност на удостоверението е 10.09.2024 г.

Видно от представен списък на екипа от правоспособни физически лица към 05.01.2021 г. от различни специалности, назначени по трудов или граждански договор в [фирма], който списък е неразделна част от удостоверението № РК-0290/10.09.2019 г., П. Г. присъства в списъка под № 24.

Преди продължаване на дейността на удостоверението, по заявление от дружеството за изменение на списъка от специалисти и продължаване дейността на удостоверението за още пет години, зам.-началникът на ДНСК е изготвил доклад до началника на ДНСК, в който е отразил, че списъка на правоспособните физически лица по отделните специалности от екипа на [фирма], съдържа изискуемия минимум от специалисти, вкл. координатор по безопасност и здраве, изискуем по чл. 6, ал.2 от наредба № РД-02-20-25/2012 г.

С уведомително писмо изх. № ЛК-04/2161-01-491/21.03.2022 г., началникът на ДНСК е уведомил жалбоподателя за започнало производство по предсрочно прекратяване на удостоверението № РК-0290/10.09.2019 г. В писмото е отразено, че съгласно изменение в ЗУТ /изм. и доп. ДВ бр.16/23.02.2021 г./ по отношение на изискванията към органите на управление на юридическите лица, съгласно чл. 167, ал.1, т.2 ЗУТ, във вр. § 79 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, лицата, получили удостоверение за упражняване на дейности по чл. 166, ал. 1, т.1 до влизане в сила на този закон, както и лицата, получили удостоверение за упражняван на дейности по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ, § 77, ал.1 от този закон, следва да приведат дейността си в съответствие с неговите изисквания, в срок до една година от влизането му в сила. В този смисъл е следвало дружеството да предприеме действия по смяна на управителя на дружеството П. Г., тъй като същата не притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ.

Не са представени доказателства писмото да е връчено на представител на дружеството.

Със Заповед № РД-27-119/28.03.2022 г. началникът на ДНСК, е прекратил действието на удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК на дружеството за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г. Мотивите за прекратяване са свързани с това, че дружеството не е предприело действия по смяна на управителя си П. Г., която не притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ

Не са представени доказателства за връчване на процесната заповед. С писмо изх. № ЛК-04/2161-01-665/29.03.2022 г. заповедта е изпратена на дружеството, но няма доказателства кога е получена.

Жалбата е подадена на 13.04.2022 г., чрез ответния орган.

Видно от трудов договор за прокурист от 14.10.2003 г., Д. Г. е изпълнявал длъжността прокурист на дружеството.

Видно от представен анекс към трудов № 1/05.01.2000 г., от 28.03.2003 г., управителят на дружеството П. Г. е назначила Д. Г. за изпълнителен директор за неопределен срок. По делото се представиха документи, удостоверяващи професионална квалификация и трудов стаж на П. Г.. Видно от представените документи, Г. е с висше икономическо образование със специалност Икономика на промишлеността. В дружеството

[фирма] е управител от 01.01.2000 г., като води финансово-икономическите планове, анализи, разчети и отчетността на дружеството.

Д. Г. е с висше образование строителен инженер, по специалността „Промислено и гражданско и гражданско строителство“, като от 1998 г. работи в дружеството като ръководител на дейността по упражняване строителен надзор и консултантска дейност.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД-27-119/28.03.2022 г., издадена от началника на ДНСК, с която е прекратено действието на удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК на дружеството за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г.

Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, представляващ властническо разпореждане на орган на власт, с което се засягат права на жалбоподателя. В чл. 19 от Наредба № 02-20-25/03.12.2012 г. за условията и реда за издаване на удостоверения за вписване в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, е предвидено, че заповедите по чл. 18 /за прекратяване действието на удостоверението/ се обжалват по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването им на заинтересуваното лице. Подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване, тъй като именно дружеството притежава удостоверението, което с прекратено действие. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока на оспорване на административните актове, тъй като не са представени доказателства за връчване на процесната заповед на жалбоподателя. Поради изложеното жалбата като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствието на заповедта с процесуалните разпоредби.

Оспорената заповед е издаден от началника на ДНСК. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал.2 ЗУТ началникът на ДНСК или оправомощено от него длъжностно лице издава удостоверения за упражняване на дейностите по ал. 1, т. 1 при условия и по ред, определени с наредба на министъра на регионалното развитие и

благоустройството, а именно дейности по оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражнява строителен надзор. След като удостоверението е издадено от началника на ДНСК именно той е и органа, който има правомощията да прекрати неговото действие. Поради това съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, съдържаща правните и фактическите основания за издаването ѝ. Съгласно чл. 18 от Наредба № 02-20-25/03.12.2012 г., началникът на ДНСК или оправомощено от него длъжностно лице прекратява предсрочно удостоверението със заповед при условията на чл. 17, ал. 1. В акта се съдържа издателя му, удостоверението, чието действие се прекратява, адресата на акта, мотивите, дали основание на ответника да прекрати предсрочно действието на удостоверението. Посочено е правното основание, а именно чл. 17, ал.1, т.3 Наредба № 02-20-25/03.12.2012 г., както и фактическите основания за прекратяване, а именно изменения в ЗУТ, с които са въведени нови изисквания към дружествата, притежаващи удостоверения за извършване на дейност по чл. 166 ЗУТ.

Няма специална процедура за издаване на акт, с който се прекратява действието на удостоверението. Извършена е проверка в ТР към АВ, от която е установено, че управителя на дружеството е лице без техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ, към момента на издаване на заповедта.

С уведомително писмо изх. № ЛК-04/2161-01-491/21.03.2022 г., началникът на ДНСК е уведомил жалбоподателя за започнало производство по предсрочно прекратяване на удостоверението № РК-0290/10.09.2019 г. По делото не се представиха доказателства това писмо да е връчено на представител на жалбоподателя. Безспорно, с разпоредбата на чл. 26 от АПК е създадено задължение за административния орган да уведомява заинтересованите граждани и организации за откритото административно производство. Това задължение е въведено от една страна да им се даде възможност своевременно да защитят интересите си, а от друга страна - да се създаде предпоставка за попълване на преписката с най-пълна информация за фактите и обстоятелствата от значение за изясняване на случая. Със самия акт на уведомяването те придобиват качеството на "страни" в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Следователно, уведомяването от една страна е задължително, но нарушаването на правилото по чл. 26 от АПК не лишава страната от възможността да се защити на един по-късен етап на развитие на административния процес, както е направено в конкретния случай. Преценката дали неизпълнението на чл. 26, ал. 1 от АПК е повлияло, или е могло да повлияе на съдържанието на крайния акт, трябва да бъде конкретна за всеки отделен случай. С писмото не е даден срок, в който дружеството да приведе дейността си в съответствие с изискванията на закона. Това е и така, тъй като измененията в ЗУТ са предвидили срок, в който юридическите лица следва да отговорят на изискванията на този закон. Този срок е изтекъл един месец преди изготвянето на писмото. В този смисъл, в конкретния казус е налична законова разпоредба, която задължава съответните дружества притежаващи удостоверения по чл. 166 ЗУТ да отговорят на конкретни изисквания в едногодишен срок от влизане на закона в сила, т.е. до 23.02.2022 г. Поради това дружеството е имало достатъчно време, от една година, в която е следвало да смени управителя си, за да отговори на изискванията на закона. Поради това и неуведомяването на дружеството за пристъпване към отнемане на удостоверението не е съществено процесуално нарушение.

Предвид изложеното, съдът не констатира пороци в акта, водещи до неговата нищожност, тъй като е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма и съдържащ правните и фактически основания за издаването му. Поради това и не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на акта на процесуално основание.

По съответствието на заповедта с материалните разпоредби.

С процесната заповед е прекратено предсрочно действието на удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК на жалбоподателя за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г., тъй като управителя на дружеството не притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ. Съгласно чл. 167, ал.1, т.2 ЗУТ, удостоверение за извършване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 се издава на лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон или е регистрирано в търговски или друг публичен регистър в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство и отговаря на конкретно посочени изисквания, като в т.2 е предвидено, че членовете на органите на управление на юридическото лице или едноличният търговец, както и наетите от тях по трудов или друг договор физически лица са специалисти със завършено висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър" и притежават техническа правоспособност по чл. 229, имат най-малко 5 години стаж по специалността, не са допуснали и/или извършили повече от две нарушения по този закон и нормативните актове по прилагането му през последните три години преди подаване на заявление за вписване в регистъра и не са осъждани за умишлени престъпления от общ характер на лишаване от свобода, както и за престъпления, свързани с упражняване на професията, освен ако са реабилитирани; обстоятелствата относно съдимостта на българските граждани се установяват служебно от Дирекцията за национален строителен контрол; чуждите граждани представят свидетелство за съдимост или аналогичен документ; изискването за притежаване на техническа правоспособност по чл. 229 не се отнася за физически лица, чрез които консултантът упражнява дейността си, със специалности, свързани със санитарно-хигиенните изисквания към строежите (лекари с придобита специалност в системата на здравеопазването по "Комунална хигиена", "Трудова медицина", "Обща хигиена", "Хранене и диететика", "Хигиена на детско-юношеската възраст" и "Радиационна хигиена"), както и юристи. Съгласно § 79 от ПЗР на ЗИД ЗУТ, лицата, получили удостоверение за упражняване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 до влизането в сила на този закон, както и лицата, получили удостоверение за упражняване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 по реда на § 77, ал. 1 от този закон, привеждат дейността си в съответствие с неговите изисквания в срок до една година от влизането му в сила. Това изменение в ЗУТ е обнародвано в ДВ, бр. 16 от 23.02.2021 г., т.е. дружествата, притежаващи удостоверения по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ следва да отговорят на новите изисквания най-късно до 23.02.2022 г.

Приетите изменения в същност касаят членовете на органите на управление на юридическото лице или едноличният търговец, които освен на всички изисквания, на които е следвало да отговорят и преди изменения, и освен да притежават образователно-квалификационна степен "магистър", да притежават и техническа

правоспособност по чл. 229 ЗУТ. В чл. 229, ал.3 ЗУТ е пояснено, че по смисъла на този закон технически правоспособни са лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с квалификация "архитект", "строителен инженер", "инженер", "урбанист" или "ландшафтен архитект".

От изложената по-горе нормативна уредба и подведена под настоящия казус, става ясно, че управителя на дружеството жалбоподател, тъй като същото е еднолично дружество с ограничена отговорност, който е и единствения орган на управление, следва най-късно до 23.02.2022 г. да притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ, т.е. да притежава диплома от акредитирано висше училище с квалификация "архитект", "строителен инженер", "инженер", "урбанист" или "ландшафтен архитект". Към тази релевантна дата, както и към датата на издаване на процесната заповед, управител на дружеството е била П. Г., която е с висше образование, но икономическо по специалността Икономика на промишлеността. Т.е., управителят на дружеството не отговаря на нововъведените изисквания на ЗУТ за техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ.

По делото се представиха доказателства, от които се установява, че Д. Г. е изпълнявал длъжността прокурист на дружеството. Същият притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ, тъй като притежава висше образование строителен инженер, по специалността „Промислено и гражданско и гражданско строителство“, и от 1998 г. работи в дружеството като ръководител на дейността по упражняване строителен надзор и консултантска дейност. Прокуристът обаче не е управителен орган на дружеството. Прокуристът или т.нар. търговски управител е физическо лице, натоварено и упълномощено от търговец да управлява предприятието му срещу възнаграждение. Органите на управление на дружествата с ограничена отговорност са вписани в ТЗ и са общо събрание и управител (управители). Т.е., прокуристът не е член на органите на управление на юридическото лице по смисъла на ТЗ.

По делото се представиха доказателства, от които се установява, че Д. Г. е назначен за изпълнителен директор на дружеството за неопределен срок, със сключен анекс към трудов № 1/05.01.2000 г., от 28.03.2003 г. От една страна, както се посочи по-горе органите на управление на дружество с ограничена отговорност на общото събрание и управителя, а изпълнителния директор не е предвиден като част от органите на управление. А от друга, при справка в ТР не се установява Д. Г. да е бил вписан като изпълнителен директор на дружеството, нито към датата на 23.02.2022 г., нито към датата на издаване на заповедта. Това подлага под съмнение легитимността на договора.

Т.е., от изложеното съдът приема, че е безспорно доказано, че към 23.02.2022 г., дружеството, което притежава удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г. за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г., не отговаря на въведените с изменение в ЗУТ изисквания, тъй като членовете на органите на управление на юридическото лице не притежават техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ.

Едва към 05.05.2022 г. е заличен предишния управител на дружеството П. Г. и като такъв е вписан Д. Г., който както се посочи притежава техническа правоспособност. Съгласно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. А съгласно ал.2 на същата разпоредба, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта

се преценява към момента на приключване на устните състезания. Тези нови факти, които в случая ще имат значение за правилното решаване на делото, следва да са такива, които имат обратно действие. В случая изпълнението на задължението, предписано с изменението на разпоредбата на чл. 167, ал.1, т.2 ЗУТ, е извършено едва на 05.05.2022 г., повече от месец след постановяване на заповедта и повече от два месеца след изтичане на срока, предвиден в § 79 ПЗР на ЗИД ЗУТ. Това закъсняло изпълнение няма обратно действие и същото действа занапред. С него не може да се санира своевременното изпълнение на задълженията за привеждане на дейността на юридическото лице в съответствие с изискванията на измененията в закона.

Съобразявайки заповедта с фактите и обстоятелствата, които са били налични към датата на нейното издаване, съдът приема, че същата е законосъобразна. Дружеството не е отговорило на измененията в закона, като не е назначило управител на дружеството, който да притежава техническа правоспособност по чл. 229 ЗУТ, нито към датата, към която това е следвало най-късно да бъде извършено – 23.02.2022 г., нито към датата на издаване на заповедта. Нещо повече, към посочените две дати не се доказва дори да са били предприети действия за това, като вземане на решение на общото събрание на дружеството за смяна на управителя, или пък заявяване за вписване на промяната на управителя в ТР към АВ. Заявката за промяна в управителя на дружеството, видно от служебна справка в ТР е подадена на 11.04.2022 г., т.е. след издаване на заповедта.

Предвид изложеното съдът намира, че заповедта е законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена, а жалбата отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът не претендира разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, 59 състав на Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба от [фирма], със седалище в [населено място], представлявано от управителя П. Г. срещу Заповед № РД-27-119/28.03.2022 г., издадена от началника на ДНСК, с която е прекратено предсрочно действието на удостоверение № РК-0290/10.09.2019 г., издадено от началника на ДНСК на [фирма] за извършване на дейност по чл. 166, ал.1, т.1 ЗУТ по оценка на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор, със срок на валидност до 10.09.2024 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

